

Sygn. akt II Ca 465/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 18 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt (spr.)
Sędziowie:	SSO Janusz Roszewski SSO Barbara Mokras
Protokolant:	st. sekr. sąd. Elżbieta Wajgielt

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2018 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa D. M.

przeciwko (...)w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie

z dnia 27 kwietnia 2017r. sygn. akt I C 44/15

1. oddala apelację,
2. zasądza od powoda D. M. na rzecz (...) w W. kwotę 2180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski

UZASADNIENIE

Powód D. M. wniósł pozew przeciwko (...) w W. domagając się zasądzenia od pozwanego na jego rzecz kwoty 34500,- zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia wraz z odsetkami od dnia wytoczenia powództwa.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o przyznanie kosztów procesu.

Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2017 r. zasądził od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda D. M. kwotę 4500,- (cztery tysiące pięćset) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 14 marca 2013r. do dnia zapłaty; oddalił powództwo w pozostałej części i orzekł o kosztach postępowania.

Apelację do tego rozstrzygnięcia złożył powód zaskarżając orzeczenie w części oddalającej powództwo i rozstrzygającej o kosztach. Zarzucił błędy w ustaleniach faktycznych polegające na przyjęciu, że kwota 4500 zł jest adekwatna do rozmiaru cierpienia i utrzymana w rozsądnych granicach. W oparciu o ten zarzut wniósł o zmianę orzeczenia i zasądzenie łącznej kwoty 34.500 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i rozważania dokonane przez Sąd Rejonowy i uznaje je za własne. W takiej sytuacji gdy sąd odwoławczy orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji i aprobuje dotychczasowe ustalenia, nie musi ich powtarzać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 18/07, Lex nr 966804; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1935 r., C III 680/34. Zb. Urz. 1936, poz. 379, z dnia 14 lutego 1938 r., C II 21172/37, Przegląd Sądowy 1938, poz. 380 i z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/05).

Skarżący podnosi w swojej apelacji zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Zarzut ten nie jest uzasadniony.

W myśl art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według swego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału. Sąd Rejonowy dokonując tej oceny nie naruszył reguł oznaczonych w powołanym tu unormowaniu, dającym wyraz obowiązywaniu zasady swobodnej oceny dowodów.

Cechą istotną swobodnej oceny dowodów jest ich bezstronna ocena (por. np. K. Piasecki, w: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do artykułów 1 – 505, pod red. K. Piaseckiego, Warszawa 2006, t. I, s. 1026). Takiej właśnie – tj. bezstronnej oceny – dokonał Sąd I instancji.

Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (por. W. Siedlecki, Realizacja zasady swobodnej oceny dowodów w polskim procesie cywilnym, NP. 1966, nr 4, s. 20). Sąd Rejonowy wszechstronnie rozważył zebrany w tej sprawie materiał. Swoje twierdzenia Sąd I instancji przekonująco i należycie uzasadnił.

W szczególności nie jest uzasadniony zarzut, że oceniając wysokość zadośćuczynienia należnego powodowi Sąd nie wziął pod uwagę opinii biegłego psychologa i nie wziął pod uwagę krzywdy jakiej doznał powód w zakresie szkód psychicznych. Uważna lektura uzasadnienia Sądu Rejonowego wskazuje, że Sąd okoliczności te uwzględnił.

Również Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, że krzywda jakiej doznał powód uzasadnia przyznanie zadośćuczynienia w wysokości 10.000 zł.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało, zgodnie z art. 385 k.p.c., orzec jak w sentencji. O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c.

Janusz Roszewski Wojciech Vogt Barbara Mokras